Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1898. Część XIII.

Nr. 109.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. listopada 1898 L. 5148/pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz depozytów sądowych w miejscowościach Ślemień, Niemirów, Lutowiska.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1898, utworzone zostały nowe urzędy podatkowe, zarazem i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach Ślemień, Niemirów i Lutowiska.

Nowe urzędy podatkowe rozpoczną swoją czynność z dniem 1. grudnia 1898.

Każdy z wyżej wymienionych trzech urzędów podatkowych ma oprócz wykonywania czynności należących do niego jako urzędu podatkowego, zawiadywać depozytami sądowymi c. k. Sądu powiatowego, znajdującego się w jego siedzibie, oraz spełniać czynności kasy sierocej, względnie wspólnej kasy sierocej w całym swoim okręgu urzędowym, o ile ta kasa istnieje.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych trzech nowych urzędów podatkowych, wyłącza się z dniem 1. grudnia 1898:

1. gminy położone w powiecie sądowym Ślemień mianowicie: Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rychwałd, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Kurów, Lachowice, Las, Łękawica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł ślemieński, Pewełka, Rychwałd, Rychwałdek, Ślemień, Stryszawa i Sucha, — z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Żywcu i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Ślemieniu.

2. gminy położone w powiecie sądowym Niemirów mianowicie: Biała, Huta obedyńska, Magierów, Niemirów, Olszanka, Parypsy, Przedmieście, Radruż, Smolin, Szczerzec, Szczerczyk, Ulicko seredkiewicz, Ulicko zarębane

i Wróblaczyn, — z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Rawie ruskiej i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Niemirowie.

3. gminy położone w powiecie sądowym Lutowiska mianowicie: Berechy górne, Caryńskie, Chmiel z przysiółkiem Chmielniczek, Chrewt z przysiółkiem Olchowiec, Dwernik z przysiółkiem Dwerniczek, Hulskie, Krywka, Lutowiska, Nasiczne, Paniszczów, Polana, Procisne, Rosochate, Rosolin, Ruskie, Serednie małe, Skorodne z przysiółkiem Okodak, Smolnik ad Lutowiska, Stupiosiany z przysiółkiem Bereżki, Ustrzyki górne, Wołosate, Wydrne, Zatwarnica z przysiółkiem Sucherzeki i Żurawin z przysiółkiem Połonińskie z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Ustrzykach dolnych i przydziela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Lutowiskach.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1898 L. 61.181 podaje się niniejsze obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 28. listopada 1898.

Nr. 110.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539 w sprawie uregulowania ruchu zwierząt domowych wprowadzonych z Niemiec.

Na podstawie konwencyi weterynarskiej z państwem Niemieckiem z dnia 6. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 16 ex 1892) c. k. Namiestnictwo celem zapobieżenia zawleczeniu do Galicyi zakaźnych chorób zwierzęcych postanawia wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. września 1898 L. 4388 co następuje:

A. Przywóz zwierząt przeznaczonych do wolnego obrotu.

1. Po myśli art. I. konwencyi weterynarskiej z państwem Niemieckiem przywóz koni, mułów, osłów, przeżuwaczy i świń, z państwa Niemieckiego do Galicyi ogranicza się do stałych miejsc wchodowych, w których zwierzęta te poddane będą kontroli weterynarskiej.

2. O zamierzonem wprowadzeniu zwierząt koleją ma wprowadzający najpóźniej wieczór dnia poprzedzającego o nadejściu zwierząt do stacyi wchodowej zawiadomić dotyczącego weterynarza kontrolnego pisemnie lub telegraficznie z podaniem pociągu, którym zwierzęta mają nadejść. — Ewentu-

alne zmiany weterynarzy, którym kontrolę graniczną poruczono, będą każdorazowo ogłaszane.

3. Zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia winny być zaopatrzone świadectwami pochodzenia, wydanemi przez władzę miejsca ich pochodzenia i zaopatrzonemi potwierdzeniem weterynarza urzędowego, lub też innego weterynarza, który do tego przez władzę państwową specyalnie upoważnionym został, że te zwierzęta są wolne od wszelkiej choroby zakaźnej tudzież, że tak w miejscu ich pochodzenia, jakoteż w okolicznych gminach w ciągu ostatnich 40 dni przed odejściem zwierząt nie panował księgosusz, ani inna choroba zaraźliwa bydlęca, co do której istnieje obowiązek donoszenia, a któraby się tym zwierzętom udzielić mogła.

4. Świadectwa pochodzenia muszą być tego rodzaju, aby na ich podstawie z całą pewnością stwierdzić można miejsce pochodzenia zwierząt i drogę jaką zwierzęta przybyły aż do stacyi wchodowej.

Ważność tych świadectw trwa ośm dni.

Gdyby termin ten upłynął podczas transportu, w takim razie dla przedłużenia dalszej ośmiodniowej ważności świadectw, mają być zwierzęta ponownie badane przez weterynarza urzędowego lub innego weterynarza, który osobno do tego przez władzę został upoważniony.

Wynik także i tego badania ma weterynarz badający uwidocznić na świadectwie.

5. Przy przewozie kolejami żelaznemi lub okrętami ma być przed załadowaniem przedsięwzięte osobne badanie zwierząt przez weterynarza urzędowego lub innego weterynarza, przez władzę specyalnie do tego upoważnionego i wynik badania uwidoczniony na świadectwie.

6. Weterynarze, którym powierzoną została kontrola w granicznych urzędach cłowych, mają zbadać przepisane świadectwa pochodzenia co do ich ważności jakoteż zbadać jak najdokładniej zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia co do niepodejrzanego stanu ich zdrowia.

7. Jeżeli przy tem badaniu nie znajdzie weterynarz wykonujący kontrolę żadnej przeszkody, ani co do stanu zdrowia zwierząt, ani co do ważności świadectw pochodzenia, natenczas ma to uwidocznić na tych świadectwach.

Dopiero po uskutecznieniu tych czynności weterynarsko-policyjnych i zaprotokołowaniu świadectw pochodzenia (paszportów zwierzęcych) może być ze zwierzętami przeznaczonemi do wprowadzenia, przeprowadzone postępowanie cłowe.

Transporty zwierząt niezaopatrzone w przepisane świadectwa pochodzenia, dalej zwierzęta, które weterynarz kontrolny uzna za dotknięte zarazą, lub o zarazę podejrzane, w końcu zwierzęta, które były wspólnie transportowane ze zwierzętami choremi, lub w jakikolwiek inny sposób się z niemi stykały, mają być od wprowadzenia wykluczone.

Powód, dla którego transport zwierząt zwrócono, ma być przez weterynarza kontrolnego podany na świadectwie i potwierdzony jego czytelnym podpisem.

O każdej przeszkodzie do wprowadzenia zwierząt i wykluczeniu ich od przewozu do Austryi ma weterynarz kontrolny zawiadomić natychmiast właściwy urząd cłowy, podając zarazem najważniejsze daty ze świadectwa pochodzenia tak, aby urząd ten mógł o tem donieść właściwemu urzędowi cłowemu niemieckiemu jakoteż sąsiedniej władzy politycznej pogranicznego powiatu niemieckiego, z którego, względnie przez który transport miał być wprowadzony; weterynarz kontrolny ma nadto donieść o tem c. k. Namiestnictwu pisemnie.

8. Gdyby w transporcie zwierząt stwierdzono chorobę zakaźną już po przejściu przez granicę, natenczas należy wspólnie z przybranym w tym celu weterynarzem urzędowym stwierdzić ten fakt protokolarnie w sposób przepisany i odpis tego protokołu bezzwłocznie przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych, zawiadamiając równocześnie o tem także i c. k. Namiestnictwo przy dołączeniu odpisu powyższego protokołu.

Transporty zwierząt, albo poszczególne zwierzęta, u którychby stwierdzono chorobę zakaźną już po przejściu przez granicę, nie mogą być zwracane do państwa Niemieckiego.

9. Koszta weterynarskiego badania zwierząt mają ponosić strony wprowadzające, a c. k. Urzędy cłowe będą je pobierać na rzecz Skarbu Państwa razem z należytościami cłowemi, zarachowywać w sposób przepisany i odsyłać do etatu politycznego.

10. Za weterynarskie oględziny zwierząt wprowadzanych tak w stałych dniach wprowadzania, jakoteż zwierząt wprowadzanych w innych dniach na podstawie wyjątkowego zezwolenia politycznej władzy powiatowej, należy uiścić taksę.

Taksa ta wynosi za sztukę:

a) koni, osłów, mułów	1	złr.	50 ct.
b) buhajów, wołów, krów	—	„	75 „
c) jałownika do 2 i pół lat wieku . .	—	„	50 „
d) cieląt, świń	—	„	10 „
e) owiec, kóz	—	„	5 „
f) jagniąt, prosiąt	—	„	$2\frac{1}{2}$ „

11. Jako stacye wchodowe, na które ograniczony jest przywóz z Niemiec do Austryi, względnie przewóz przez Austryę zwierząt przeznaczonych na handel ustanawia się aż do odwołania poniżej podane graniczne urzędy cłowe, a jako czas kontrolny w miesiącach letnich t. j. od 1. marca do końca października tudzież w miesiącach zimowych t. j. od 1. listopada do do końca lutego następujące terminy:

W politycznym powiecie Biała

c. k. główny urząd cłowy w Oświęcimie w każdą środę w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu, zaś w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

W politycznym powiecie Chrzanów

c. k. główny urząd cłowy w Szczakowej w każdy wtorek i piątek w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu a w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

Weterynarzem kontrolnym na stacyi wchodowej w Oświęcimie ustanawia się Władysława Rudnickiego granicznego oglądacza zwierząt i płodów zwierzęcych w Oświęcimie, a jego zastępcą Teofila Dziurzyńskiego c. k. weterynarza powiatowego w Białej, zaś na stacyi wchodowej w Szczakowej Józefa Serwę granicznego oglądacza zwierząt i płodów zwierzęcych w Szczakowy, a jego zastępcą Grzegorza Bogdana c. k. weterynarza powiatowego w Chrzanowie.

Gdyby na który z oznaczonych powyżej dni kontrolnych przypadło uroczyste święto, natenczas wprowadzenie zwierząt względnie weterynarska kontrola graniczna ma się odbyć w dniu następnym tego samego tygodnia i godzinach wyżej oznaczonych.

W razie nadzwyczajnej kontroli t. j. przy wprowadzaniu zwierząt na podstawie osobnego pozwolenia politycznej władzy powiatowej w innych dniach tygodnia a nie w ustanowionych dniach kontrolnych mają dotyczące strony uiścić naprzód w właściwym urzędzie cłowym oprócz przypadającej taksy oględzin także i ewentualną nadwyżkę kosztów wysłania weterynarza kontrolnego.

13. O udzieleniu nadzwyczajnego zezwolenia na wprowadzenie zwierząt w innych aniżeli ustanowionych dniach kontrolnych (ustęp 11.) ma c. k. polityczna władza powiatowa zawiadomić zawczasu dotyczący c. k. Urząd cłowy.

14. Weterynarze ustanowieni urzędownie dla kontroli granicznej, jakoteż weterynarze inspekcyjni obowiązani są zawiadomić bez zwłoki i to telegraficznie c. k. Namiestnictwo o takich transportach zwierząt, które w myśl niniejszych przepisów podlegają granicznej kontroli weterynarskiej a z jej obejściem przypuszczone zostały do przewozu lub przywozu.

B. Obrót zwierzętami na paszę wprowadzonemi do austryackiego obszaru granicznego i mały obrót graniczny.

I. Obrót zwierzętami na paszę wprowadzonemi z niemieckich na austryackie obszary gminne dozwolony jest pod następującemi warunkami:

a) Właściciele trzód takich obowiązani są przy przejściu przez granicę przedłożyć do sprawdzenia (zbadania i uwierzytelnienia) wykaz zwierząt które chcą wprowadzić na paszę z podaniem ich ilości i szczególnych oznak zewnętrznych.

b) Powrót takich zwierząt dozwolony będzie tylko po sprawdzeniu ich tożsamości.

II. Gdyby jednak w czasie trzymania na pastwisku choroba stadna, mogąca się udzielić odnośnemu rodzajowi zwierząt wybuchła w jednej części trzód, albo w miejscu, oddalonem od pastwiska mniej aniżeli 20 klm. albo też na tej drodze, którą zwierzęta mają przebyć z powrotem z pastwiska do stacyi granicznej, natenczas wzbroniony jest powrót zwierząt do obszaru drugiego państwa, chyba jeżeliby wyjątkowo wymagały tego nagłe okoliczności (brak paszy, słoty i t. p.).

W takich wypadkach może nastąpić powrót zwierząt wolnych od zarazy tylko przy zastosowaniu obmyślonych przez przynależne władze środków ochronnych dla zapobieżenia zawleczeniu zarazy.

C. Obrót zwierzętami przeznaczonemi do wywozu do Niemiec.

I. 1. W myśl artykułu II. konwencyi weterynarskiej zawartej z państwem Niemieckiem podlegają w granicznych urzędach cłowych i w dniach wyżej ustanowionych (w rozdziale A. alinea 11.) weterynarskiej kontroli nadto i te zwierzęta, które są przeznaczone do wywozu do Niemiec, których jednak świadectwa (paszporty bydlęce) nie są zaopatrzone przepisaną klauzulą weterynarską.

2. Za badanie takich zwierząt wywożonych należy uiścić taksę, jaka jest ustanowiona w rozdziale A. ustęp 10. za badanie zwierząt z Niemiec przywożonych.

3. Oprócz ustanowionych w rozdziale A. ustęp 11. dni kontrolnych może polityczna władza powiatowa za zgłoszeniem się właściciela zezwolić na wywóz zwierząt także i w innych dniach tygodnia, jeżeli właściciel poniesie koszta delegowania weterynarza kontrolnego podług rozdziału A. alinea 12.

Zgłoszenia jednak takie należy uskutecznić ustnie, pisemnie lub telegraficznie najpóźniej na 24 godzin przed dniem wywozu.

II. Mieszkańcy miejscowości oddalonych od granicy nie więcej jak 5 klm. mogą ze swym własnym inwentarzem zaprzężonym do pługa lub wozu przechodzić przez granicę w obu kierunkach każdego dnia i o każdej godzinie jednak tylko w celach wykonania robót gospodarskich lub spełnienia swego rzemiosła i przy zachowaniu obowiązujących przepisów cłowych.

III. Przeprowadzanie zwierząt przez granicę Państwa z ominięciem graniczno-cłowej względnie granicznej kontroli weterynarsko policyjnej będą ka-

rane według §. 46 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 uznaniem przydybanych zwierząt za przepadłe.

IV. Postanowienia §. 11. tejże ustawy o obowiązku poddawania rewizyi weterynarskiej zwierząt pędzonych wewnątrz Państwa co 5 dni i umieszczania na odwrotnej stronie paszportu bydlęcego klauzuli weterynarskiej o wyniku każdorazowego badania, mają zastosowanie także i do wszystkich gatunków zwierząt wprowadzanych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1899 r.

Lwów, dnia 16. grudnia 1898.

Piniński w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1898 L. 76.495, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Tyśmienica na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Tyśmienica na pobór stu (100) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć, od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 10. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1898 L. 76.499, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Nadwórna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Nadwórna na dalszy pobór siedmdziesiąt pięć, procentowego (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 13. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 113.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1898 L. 76.498, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Kuty na dalszy pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Kuty na dalszy pobór siedmdziesiąt pięć, procentowego (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 13. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.